

2024. december 17., kedd – Mt 1, 1-17

Az ősök tisztelete

Ez a szentírási rész Jézus nemzetségtábláját írja le, Ábrahámától kezdve egészen Jézusig. Miről lehet itt jámboran elmélkedni!? Semmi fennkölt gondolat, semmi példabeszéd vagy jézusi mondás. Száraz, hosszú felsorolás. Ki kinek volt a fia, és a fiának a fia, és így tovább. Háromszor 14 nemzedék, azaz 42 nemzedék. Ha átlagosan húsz éves volt egy férfi, amikor megszületett a fia, akkor itt 840 évre visszamenőleg sorolja fel az ősöket.

Máté evangélista idejében az írásbeliség nagyon ritka volt, szájról-szájra adták át a történeteket, a fontos információkat. Ezek szerint fontos információ volt, kik voltak Jézus ősei sok-sok nemzedékre visszamenőleg. Valószínűleg nemcsak a neveket tudták, hanem az egyes ősökhöz tartozó jellegzetes tulajdonságokat, életük kiemelkedő eseményeit is ismerték, amelyekből tanulni is lehetett. Példát venni a kiemelkedő helyállásokból és okulni a bűnök-ből, elbukásokból.

Természetesen a jézusi értékrendtől teljesen idegen, hogy ma valaki azért jusson előnyökhöz, kiváltságokhoz, mert valakinek a valakije.

A napokban hallottam egy előadásban, hogy kutatások igazolják: aki jól ismeri az ősei múltját, az jól megállja a helyét a jelenben.

Ismered a szüleid, nagyszüleid, dédszüleid és távolabbi őseid történeteit? Kik voltak, hol és hogyan éltek, milyen örömeik, bánataik voltak? Miben hittek? Miért hoztak áldozatot? Hogyan találtak egymásra a párok? Miben adtak példát az utánuk jövőknek, és milyen bukásuk szolgált tanulsággul? Elmeséled-e a gyerekeidnek, unokáidnak a családi történeteket?

Balogh Laci, Debrecen

